

gere Tog paa de sjællandske Baner. — Endelig vil jeg tillade mig at henlede den høitæredede Ministers Opmærksomhed paa et Forhold, som maaske ikke er ham og den høiere Administration tilstrækkelig bekendt, men som jeg nok tror, at Enhver, der færdes paa Jernbanerne, har jævnlig Leilighed til at observere. Det er det Drikkepenge-system, for at bruge et mildt Ord, som floreserer der. De Fleste, som færdes paa Banerne, i alt Fald gjælder det de sjællandske — jeg har mindre Erfaring med Hensyn til de andre — vil vide, at det ikke er ualmindelig, at Passagerer, der ønske at være alene paa Reisen, give Konduktørerne en Drikkestilling, hvorved der forbeholdes dem, saa vidt muligt, en Kups for dem selv. Det kan være meget behageligt ved et saadant lille Tillæg til Betalingen for Befordringen at faae en saadan Kups, men det er Uret imod de andre Passagerer, som ikke ville indlade sig paa at give Drikkepenge, og som derfor blive stuede sammen i de andre Kups. Jeg tror i det Hele, at det var ønskeligt, om dette Drikkepenge-system blev afløst. Paa Banerne i vort Naboland, Sverig, taales det ikke, og det burde staa fuldstændig klart for Personalet, at noget Saadant ikke vil blive taalt. Dersom det samtidig dermed kunde blive indskræppet det underordnede Personale og særlig adskillige af Konduktørerne, at det er en af deres første Pligter at vise Høflighed og Smødefommenhed imod det reisende Publikum, vilde det neppe være overflødig. Det er beklageligt, at man ikke her til Lands skal møde den samme Opmærksomhed og Smødefommenhed, som man møder i vore Nabolande baade imod Nord og Syd. Jeg fremdrager dette netop, fordi det i Almindelighed er overmaade vanskeligt for den underordnede Administration at komme til Kundskab herom, da det er en Selvsølge, at den sjældent eller aldrig bliver Vidne til Sligt.

C. Sage: De Budgetter, hvorefter vor Statshusholdning i en Række af de senere Aar har været ført, have, som vi Alle vide, været meget økonomisk anlagte. For en Del skyldes dette den almindelige Sparommelighedens Aand, som lige fra dets Begyndelse har udmærket det danske Folkething. Den

er det, der har Vren for, at vi i Løbet af nogle og tredive Aar til Trods for fleraarige Krige og trods Tabet af de rigeste Landsdele have hævet os fra en ussel finantfiel Stilling til en forholdsvis god. Men for en Del skyldes det ogsaa, hvad ingen af os er uvidende om, til det bestaaende Forhold mellem Folkething og Regjering. Der henligger fra Aar til Aar et stort Antal Opgaver uløste, og de Udgifter, som deres Gjennemførelse i større eller mindre Omfang vilde medføre, bliver derved foreløbig sparede. Endvidere medfører den Mistillid, som Folkethinget nærer til Regjeringen, at dette Thing paa Finantsloven lige saa lidt som i den almindelige Lovgivning er tilbøjeligt til i større Omfang end just nødvendigt for Statens Tarv at betro denne Regjering Gjennemførelsen af nye Hverv, nye Opgaver, nye Foranstaltninger. Følgen af alt dette er, at de senere Aars Finantslove, og da navnlig i Fjor og atter i Aar, efter Finantsudvalgets Flertals Forslag fremtræde i glatraget Stikkelse. Man har bevilget Alt, hvad der er nødvendigt for Statshusholdningens Førelse. Man har bevilget Alt, hvad der maatte anses fornødent for at føre Statslivet i det normale Omfang, i den regelmæssige Stikkelse, hvori det nu en Gang hos os er fastslaaet. Men for nogen Overflødighed eller Overdaadighed har der ikke været Plads. Barberkniven er ført med kyndig og sikker Haand; intetsteds har man slænget ind i Kjødet; men den pyntefulde Haarvært, den er væk. Herved fremkommer den Ting, at vor finantfielle Stilling under disse Forhold kommer til for et overfladisk Blik at tage sig langt, langt gunstigere ud, end den i Virkeligheden er. Hvis det skulde ske, at vi en Gang fik en Regjering, som blot i nogen Maade var i Stand til at tilvejebringe et nyttigt Samarbejde, en Regjering, der i sin Sammenfætning og hele Karakter ikke udelukkende tog Hensyn til det andet Thing, men tog et, om end nok saa svagt, Hensyn ogsaa til dette Thing, da vilde vi meget snart gjøre den Erfaring, at den tilsyneladende saa glimrende finantfielle Stilling i ikke ringe Grad er en Stikkelse, og at vi paa langt nær ikke ere saa rige, som vi gaa omkring og bilde os ind. Jeg vil ikke